

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 236/2012**2018/EØS/4/14****av 14. mars 2012****om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler^(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Da finanskrisen nådde sitt høydepunkt i september 2008, vedtok vedkommende myndigheter i flere medlemsstater og tilsynsmyndighetene i tredjestater som De forente stater og Japan nødtiltak for å begrense eller forby shortsalg av visse eller alle verdipapirer. De handlet på grunnlag av bekymringer om at shortsalg i en

tid med betydelig finansiell uro kunne forverre fallet i aksjekursene, særlig i finansinstitusjoner, på en måte som til slutt ville kunne true deres overlevelsessevne og skape systemrisiko. Medlemsstatene vedtok innbyrdes avvikende tiltak ettersom Unionen mangler et særlig felles regelverk for å behandle saker som gjelder shortsalg.

2) For å sikre at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte og forbedre vilkårene for dets virkemåte, særlig med hensyn til finansmarkedene, og for å sikre et høyt nivå for forbruker- og investorvern er det hensiktsmessig å fastsette felles rammeregler med hensyn til krav og myndighet i forbindelse med shortsalg og kredittbytteavtaler samt å sikre større samordning og samsvar mellom medlemsstatene når det må treffes tiltak under ekstraordinære omstendigheter. Det er nødvendig å harmonisere reglene for shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler for å unngå at det oppstår hindringer for at det indre marked virker slik det skal, ettersom det ellers er sannsynlig at medlemsstatene fortsetter å treffe innbyrdes avvikende tiltak.

3) Det er hensiktsmessig og nødvendig at disse reglene har form av en forordning for å sikre at bestemmelser som direkte pålegger private parter å melde og offentliggjøre korte nettoposisjoner i visse instrumenter og med hensyn til udekket shortsalg, anvendes på en ensartet måte i hele Unionen. En forordning er også nødvendig for å gi Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁴⁾, myndighet til å samordne tiltak truffet av vedkommende myndigheter, eller til å treffe tiltak selv.

4) Denne forordnings virkeområde bør være så bredt som mulig for at forebyggende rammeregler skal kunne anvendes under ekstraordinære omstendigheter. Rammereglene bør omfatte alle finansielle instrumenter, men bør fastsette tiltak som står i forhold til den risikoen shortsalg av ulike instrumenter kan medføre. Vedkommende myndigheter og ESMA bør derfor bare

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 204/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 56.

⁽¹⁾ EUT C 91 av 23.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 84 av 17.3.2011, s. 34.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 15. november 2011 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. februar 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

- under ekstraordinære omstendigheter ha rett til å treffe tiltak for alle typer finansielle instrumenter, som strekker seg lenger enn de permanente tiltak som bare gjelder for visse typer instrumenter der det er klart identifiserte risikoer som skal håndteres.
- 5) For å få slutt på den nåværende fragmenterte situasjonen, der noen medlemsstater har truffet innbyrdes avvikende tiltak, og for å begrense muligheten for at avvikende tiltak treffes av vedkommende myndigheter, er det viktig på en harmonisert måte å håndtere den mulige risikoen som oppstår som følge av shortsalg og kredittbytteavtaler. Kravene som skal innføres, bør gjøre det mulig å håndtere identifisert risiko uten at det unødig reduserer de fordelene shortsalg innebærer for kvaliteten og effektiviteten på markedene. Selv om shortsalg kan ha negative virkninger i visse situasjoner, spiller det under normale markedsforhold en viktig rolle for å sikre at finansmarkedene virker på en tilfredsstillende måte, særlig i forbindelse med markedslikviditet og effektiv prisdannelse.
- 6) Henvisninger i denne forordning til fysiske og juridiske personer bør omfatte registrerte sammenslutninger av foretak som ikke har status som juridisk person.
- 7) Økt gjennomsiktighet i forbindelse med betydelige korte nettoposisjoner i visse finansielle instrumenter vil sannsynligvis være en fordel for både tilsynsmyndigheten og markedsdeltakerne. For aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, bør det innføres en todelt modell som gir større gjennomsiktighet for betydelige korte nettoposisjoner i aksjer på egnet nivå. Ved den nedre terskelen bør melding om en posisjon gis direkte til de berørte tilsynsmyndighetene for at de skal kunne overvåke og, om nødvendig, granske shortsalg som kan skape systemrisiko, utgjøre markedsmissbruk eller skape uro på markedene. Ved den øvre terskelen bør posisjoner offentliggjøres for markedet for å gi nyttige opplysninger til andre markedsdeltakere om betydelige enkeltstående korte posisjoner i aksjer.
- 8) Det bør innføres et krav om melding til tilsynsmyndighetene om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer i Unionen ettersom slike meldinger vil gi nyttige opplysninger som kan støtte tilsynsmyndighetenes overvåking av om slike posisjoner faktisk skaper systemrisiko eller anvendes til misbruk. Et slikt krav bør bare omfatte direkte melding til tilsynsmyndighetene ettersom offentliggjøring av opplysninger til markedet om slike instrumenter kan ha negativ innvirkning på markedene for statspapirer dersom likviditeten allerede er redusert.
- 9) Meldingskravene for statspapirer bør gjelde for gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat og av Unionen, herunder Den europeiske investeringsbank, en medlemsstats offentlige myndighet, organer, spesialforetak eller internasjonale finansinstitusjoner opprettet av to eller flere medlemsstater, som utsteder papirer på vegne av en eller flere medlemsstater, for eksempel Det europeiske finansielle stabiliseringsfond og den framtidige europeiske stabiliseringsordning. Dersom medlemsstaten er en forbundsstat, bør meldingskravene også gjelde for gjeldsinstrumenter utstedt av en delstat i forbundsstaten. De bør imidlertid ikke gjelde for andre regionale eller lokale organer eller halvoffentlige organer i en medlemsstat, som utsteder gjeldsinstrumenter. Formålet med gjeldsinstrumenter som utstedes av Unionen, er å støtte medlemsstatenes betalingsbalanse eller finansielle stabilitet eller å yte makrofinansiell bistand til tredjestater.
- 10) For å sikre omfattende og effektiv gjennomsiktighet er det viktig at meldingskravene omfatter ikke bare korte posisjoner som oppstår gjennom handel med aksjer eller statspapirer på handelsplasser, men også korte posisjoner som oppstår gjennom handel utenfor handelsplasser, og korte nettoposisjoner som oppstår gjennom bruk av derivater, for eksempel opsjoner, terminkontrakter, indekstilknyttede instrumenter, differansekontrakter og prisveddemål («spread bets») i forbindelse med aksjer eller statspapirer.
- 11) For å være nyttig for tilsynsmyndighetene og markedene bør en gjennomsiktighetsordning gi fullstendige og nøyaktige opplysninger om en fysisk eller juridisk persons posisjoner. Opplysningene som gis til tilsynsmyndigheten eller markedet, bør særlig omfatte både korte og lange posisjoner for å gi nyttige opplysninger om den fysiske eller juridiske personens korte nettoposisjon i aksjer, statspapirer og kredittbytteavtaler.
- 12) Ved beregningen av korte eller lange posisjoner bør det tas hensyn til enhver form for økonomisk interesse som en fysisk eller juridisk person har i forbindelse med et selskaps utstedte aksjekapital eller statspapirer utstedt av en medlemsstat eller Unionen. Det bør særlig tas hensyn til økonomiske interesser som er oppnådd direkte eller indirekte ved bruk av derivater som opsjoner, terminkontrakter, differansekontrakter og prisveddemål i forbindelse med aksjer eller statspapirer, samt indekser, kurver av verdipapirer og børsomsatte fond. Når det gjelder posisjoner i statspapirer, bør det også tas hensyn til kredittbytteavtaler som er knyttet til utstedere av statspapirer.

- 13) I tillegg til gjennomsiktighetsordningen som er fastsatt i denne forordning, bør Kommisjonen i forbindelse med omarbeidingen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽¹⁾ overveie om verdipapirforetakenes innlemming av opplysninger om shortsalg i transaksjonsrapporter til vedkommende myndigheter, vil tilføre nyttige tilleggsopplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å overvåke nivåene av shortsalg.
- 14) Kjøp av kredittbytteavtaler uten at det finnes en lang posisjon i underliggende statspapirer eller i eiendeler, en portefølje av eiendeler, finansielle forpliktelser eller finansieringsavtaler hvis verdi avhenger av statspapirenes verdi, kan økonomisk sett tilsvare erverv av en kort posisjon i det underliggende gjeldsinstrumentet. Beregningen av en kort nettoposisjon i statspapirer bør derfor omfatte kredittbytteavtaler som gjelder en offentlig utstedeers forpliktelse. Det bør tas hensyn til posisjonen i en kredittbytteavtale både for å bestemme om en fysisk eller juridisk person har en betydelig kort nettoposisjon i statspapirer som skal meldes til en vedkommende myndighet, og, når en vedkommende myndighet opphever begrensninger for udekkede transaksjoner knyttet til kredittbytteavtaler, for å fastsette den betydelige udekkede posisjonen i en kredittbytteavtale knyttet til en utsteder av statspapirer, som skal meldes til vedkommende myndighet.
- 15) For å gjøre løpende overvåking av posisjonene mulig bør gjennomsiktighetsordningen også omfatte melding eller offentliggjøring når en endring i en kort nettoposisjon medfører en økning eller reduksjon over eller under visse terskler.
- 16) For at gjennomsiktighetsordningen skal være effektiv, er det viktig at den anvendes uavhengig av hvor den fysiske eller juridiske person befinner seg, herunder i en tredjestat, når denne personen har en betydelig kort nettoposisjon i et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, eller en kort nettoposisjon i statspapirer utstedt av en medlemsstat eller Unionen.
- 17) Definisjonen av et shortsalg bør ikke omfatte en gjenkjøpsavtale mellom to parter der den ene part selger et verdipapir til den andre til en angitt pris med en forpliktelse til å kjøpe tilbake verdipapiret på et senere tidspunkt til en annen angitt pris, eller en derivatkontrakt der det er avtalt å selge verdipapirer til en angitt pris på et senere tidspunkt. Definisjonen bør ikke omfatte en overføring av verdipapirer i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer.
- 18) Udekket shortsalg av aksjer og statspapirer anses iblant å øke den mulige risikoen for manglende oppgjør og for volatilitet. For å redusere denne risikoen er det hensiktsmessig å innføre begrensninger for udekket shortsalg av slike instrumenter. De særlige begrensningene bør ta hensyn til de ulike ordningene som for tiden anvendes for dekket shortsalg. Disse omfatter en egen gjenkjøpsavtale som ligger til grunn for at personen som foretar shortsalg av et verdipapir, kjøper tilbake et tilsvarende verdipapir i tide, slik at oppgjør av shortsalgtransaksjonen kan skje, og omfatter avtaler om sikkerhetsstillelse dersom sikkerhetshaver kan anvende verdipapiret til oppgjør for shortsalgtransaksjonen. Ytterligere eksempler er tegningsrettsemisjoner (tilbud) fra selskaper til eksisterende aksjeeiere, lånepuljer og muligheter for gjenkjøpsavtaler gjennom for eksempel handelsplasser, clearingsystemer eller sentralbanker.
- 19) I forbindelse med udekket shortsalg av aksjer er det nødvendig for en fysisk eller juridisk person å ha inngått en avtale med en tredjemann der tredjemann har bekreftet at aksjen er tilgjengelig, det vil si at tredjemann bekrefter at vedkommende anser at aksjen kan gjøres tilgjengelig for oppgjør på avtalt tidspunkt. Det er nødvendig at en slik bekreftelse gis på grunnlag av tiltak truffet overfor tredjemann, slik at den fysiske eller juridiske person kan ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt. Dette omfatter tiltak som for eksempel at en tredjemann har fordelt aksjene for lån eller kjøp slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt. Når det gjelder shortsalg som skal dekkes gjennom kjøp av aksjen samme dag, omfatter dette bekreftelse fra tredjemann på at vedkommende anser aksjen som lett å låne eller kjøpe. Aksjenes likviditet, særlig når det gjelder omsetningsnivå og hvor lett kjøp, salg og lån kan finne sted med minst mulig innvirkning på markedet, bør tas hensyn til når ESMA bestemmer hvilke tiltak som er nødvendige for å ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
- 20) I forbindelse med udekket shortsalg av statspapirer kan det forhold at et shortsalg vil bli dekket gjennom kjøp av statspapirene samme dag, anses som et eksempel på hva som kan skape rimelige forventninger om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
- 21) Kredittbytteavtaler for statspapirer bør bygge på prinsippet om forsikringsinteresse, samtidig som det anerkjennes at det kan finnes andre interesser knyttet til en offentlig utsteder enn innehav av obligasjoner. Disse interessene omfatter sikring mot risikoen for den offentlige utstederens mislighold når en fysisk eller juridisk person har en lang posisjon i statspapirer fra nevnte utsteder, eller sikring mot risikoen for at

⁽¹⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

statspapirenes verdi reduseres, når den fysiske eller juridiske person har eiendeler eller forpliktelser som gjelder offentlige eller private foretak i den berørte medlemsstat, og hvis verdi avhenger av statspapirens verdi. Slike eiendeler bør omfatte finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser samt rente- eller valutabytteavtaletransaksjoner der kredittbytteavtaler for statspapirer anvendes som et redskap for å styre motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansieringsavtaler og utenrikshandelsavtaler. Ingen posisjon eller portefølje av posisjoner som anvendes i forbindelse med sikring av eksponeringen mot statspapirer, bør anses som en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer. Dette omfatter enhver eksponering mot sentralmyndigheter, regionale og lokale forvaltninger, offentlige foretak eller enhver eksponering som garanteres av en av ovennevnte enheter. I tillegg bør også eksponering for private foretak som er etablert i den berørte medlemsstat, være omfattet. Alle eksponeringer bør tas i betraktning i denne sammenheng, herunder lån, motpartskredittrisiko (herunder mulige eksponeringer når det kreves lovfestet kapital for en slik eksponering), fordringer og garantier. Dette omfatter også indirekte eksponeringer mot enhver av de nevnte enhetene, som forekommer blant annet gjennom eksponering mot indekser, fond eller spesialforetak.

22) Ettersom inngåelse av en kredittbytteavtale for statspapirer uten en underliggende eksponering mot risikoen for en reduksjon av statspapirens verdi kan ha negativ innvirkning på stabiliteten på markedene for statspapirer, bør det være forbudt for fysiske eller juridiske personer å inngå slike udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler. Ved første tegn på at markedene for statspapirer ikke virker på en tilfredsstillende måte, bør vedkommende myndighet likevel midlertidig kunne oppheve en slik begrensning. Vedkommende myndighet bør foreta en slik oppheving på et objektivt grunnlag etter en analyse av de indikatorene som er fastsatt i denne forordning. Vedkommende myndigheter bør også kunne anvende ytterligere indikatorer.

23) Det er også hensiktsmessig å ta med krav til sentrale motparter i forbindelse med framgangsmåter for dekningskjøp og gebyrer for manglende oppgjør for transaksjoner i aksjer. Framgangsmåtene for dekningskjøp og kravene knyttet til sent oppgjør bør også angi grunnleggende standarder for oppgjørdisiplin. Kravene til dekningskjøp og gebyrer bør være tilstrekkelig fleksible til at den sentrale motpart som er ansvarlig for å sikre at disse

framgangsmåtene foreligger, kan overlate til en annen markedsdeltaker i praksis å foreta kjøpet eller ilegge gebyret. For at finansmarkedene skal virke på en tilfredsstillende måte, er det imidlertid nødvendig at oppgjørdisiplin behandles mer omfattende i et overordnet forslag til regelverk.

24) Tiltak knyttet til statspapirer og kredittbytteavtaler for statspapirer, herunder økt gjennomsiktighet og flere begrensninger for udekket shortsalg, bør pålegge krav som står i forhold til formålet, og samtidig unngå en negativ innvirkning på likviditeten på markedene for statsobligasjoner og markedene for gjenkjøp av statsobligasjoner.

25) Aksjer opptas i stadig økende grad til notering på ulike handelsplasser i Unionen og i tredjestater. Mange store selskaper som er hjemmehørende i en tredjestat, har også aksjer som opptas til notering på en handelsplass i Unionen. Av effektivitetshensyn er det hensiktsmessig å frita verdipapirer fra visse meldings- og opplysningskrav dersom den viktigste handelsplassen for det berørte instrumentet er i en tredjestat.

26) Prisstilling spiller en avgjørende rolle ved å tilføre markedene i Unionen likviditet, og prisstillerne må ta korte posisjoner for å utføre den oppgaven. Innføring av krav til slik virksomhet kan alvorlig svekke evnen til å tilføre likviditet og ha betydelig negativ innvirkning på effektiviteten på markedene i Unionen. Det forventes for øvrig ikke at prisstillere tar betydelige korte posisjoner unntatt i svært korte perioder. Det er derfor hensiktsmessig å unnta fysiske eller juridiske personer som deltar i slik virksomhet, fra krav som kan svekke deres evne til å utføre en slik oppgave og dermed ha negativ innvirkning på markedene i Unionen. For at slike krav skal kunne anvendes på tilsvarende enheter i tredjestater, er det nødvendig med en framgangsmåte for å vurdere likeverdigheten til markeder i tredjestater. Unntaket bør gjelde ulike typer prisstilling, men ikke egenhandel. Det er også hensiktsmessig å unnta visse former for primærmarkedsvirksomhet, for eksempel de som gjelder statspapirer og stabiliseringsordninger, ettersom dette er viktig virksomhet som bidrar til at markedene virker på en effektiv måte. Vedkommende myndigheter bør underrettes om anvendelsen av unntak og bør kunne forby fysiske eller juridiske personer å anvende et unntak dersom de ikke oppfyller de relevante kriteriene for unntaket. Vedkommende myndigheter bør også kunne anmode om opplysninger fra den fysiske eller juridiske person for å overvåke dennes anvendelse av unntaket.

- 27) I tilfelle av en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en medlemsstat eller i Unionen, bør vedkommende myndigheter ha rett til å gripe inn og kreve større gjennomsiktighet eller pålegge midlertidige begrensninger for shortsalg, kredittbytteavtaletransaksjoner eller andre transaksjoner, for å hindre et ukontrollert kursfall for et finansielt instrument. Slike tiltak kan bli nødvendige på grunn av en rekke negative hendelser eller en negativ utvikling, herunder ikke bare finansielle eller økonomiske hendelser, men også for eksempel naturkatastrofer og terrorhandlinger. Videre kan visse negative hendelser eller en negativ utvikling som krever tiltak, inntreffe i en enkelt medlemsstat uten at det får grensekryssende virkninger. Vedkommende myndigheter bør ha tilstrekkelig fleksibel myndighet til at de kan håndtere en rekke ulike ekstraordinære omstendigheter. Vedkommende myndigheter bør ta behørig hensyn til forholdsmessighetsprinsippet når de treffer slike tiltak.
- 28) Ettersom denne forordning bare omhandler begrensninger for shortsalg og kredittbytteavtaler for å hindre et ukontrollert kursfall for et finansielt instrument, er det mest hensiktsmessig at behovet for andre typer begrensninger, for eksempel begrensninger for posisjoner eller produkter som kan føre til alvorlige problemer knyttet til investornvern, vurderes i forbindelse med Kommissjonens revisjon av direktiv 2004/39/EF.
- 29) Vedkommende myndigheter har vanligvis best forutsetninger for å overvåke markedsforholdene og for innledningsvis å reagere på en negativ hendelse eller utvikling ved å avgjøre om det har oppstått en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet, og om det er nødvendig å treffe tiltak for å bøte på situasjonen, men myndighet i denne forbindelse samt vilkår og framgangsmåter for å anvende den bør harmoniseres i størst mulig omfang.
- 30) I tilfelle av et betydelig kursfall for et finansielt instrument på en handelsplass bør vedkommende myndighet også ha mulighet til midlertidig å begrense shortsalg av det finansielle instrumentet på denne plassen innenfor sin jurisdiksjon, eller til å anmode ESMA om en begrensning i andre jurisdiksjoner for å kunne gripe inn raskt når det er hensiktsmessig og for en kort periode, for å hindre et ukontrollert kursfall for det berørte instrumentet. Vedkommende myndighet bør også være forpliktet til å meddele en slik beslutning til ESMA, slik at ESMA umiddelbart kan underrette vedkommende myndigheter i andre medlemsstater med omsetningssteder der det foregår handel med samme instrument, samordne vedtakelsen av disse tiltakene i de andre medlemsstatene og, ved behov, hjelpe dem med å oppnå enighet, eller ta en beslutning selv i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 31) Dersom en negativ hendelse eller utvikling omfatter flere enn én medlemsstat eller har andre grensekryssende virkninger, for eksempel dersom et finansielt instrument er opptatt til notering på ulike handelsplasser i flere forskjellige medlemsstater, er nært samråd og samarbeid mellom vedkommende myndigheter avgjørende. ESMA bør ha en viktig samordningsrolle i en slik situasjon og bør prøve å sikre samsvar mellom vedkommende myndigheter. Sammensetningen av ESMA, som omfatter representanter for vedkommende myndigheter, vil hjelpe ESMA i utførelsen av denne oppgaven. Vedkommende myndigheter bør dessuten ha myndighet til å treffe tiltak når de har interesse av å gripe inn.
- 32) I tillegg til å samordne tiltak som treffes av vedkommende myndigheter, bør ESMA sikre at vedkommende myndigheter treffer tiltak bare når de er nødvendige og står i forhold til formålet. ESMA bør ha mulighet til å gi uttalelser til vedkommende myndigheter om anvendelsen av myndigheten til å gripe inn.
- 33) Vedkommende myndigheter har ofte best forutsetninger for å overvåke og reagere raskt på en negativ hendelse eller utvikling, men ESMA bør også ha myndighet til å treffe tiltak dersom shortsalg og annen beslektet virksomhet utgjør en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, dersom det får grensekryssende virkninger og vedkommende myndigheter ikke har truffet tilstrekkelige tiltak for å avverge trusselen. ESMA bør om mulig rådføre seg med Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko⁽¹⁾, og med andre berørte myndigheter dersom et slikt tiltak kan ha virkninger utenfor finansmarkedene, noe som kan være tilfelle for råvarederivater som anvendes som sikring for fysiske posisjoner.
- 34) ESMA's myndighet i henhold til denne forordning til å begrense shortsalg og annen beslektet virksomhet under ekstraordinære omstendigheter, er i samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Denne myndighet bør ikke berøre ESMA's myndighet i en krisesituasjon i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør særlig kunne gjøre enkeltvedtak som pålegger vedkommende myndigheter å treffe tiltak eller gjøre enkeltvedtak rettet mot deltakere på finansmarkedene i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1.

- 35) Henvisninger i denne forordning til artikkel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er av forklarende art. Artiklene får anvendelse selv om en slik henvisning mangler.
- 36) Vedkommende myndigheters og ESMA's myndighet til å gripe inn for å begrense shortsalg, kredittbryteavtaler og andre transaksjoner bør bare være midlertidig og utøves bare så lenge og i det omfang det er nødvendig for å avverge den særlige trusselen.
- 37) På grunn av den særlige risiko som kan oppstå ved bruk av kredittbryteavtaler, krever slike transaksjoner at vedkommende myndigheter foretar nøye overvåking. Særlig bør vedkommende myndigheter i ekstraordinære tilfeller ha myndighet til å kreve opplysninger fra fysiske eller juridiske personer som gjennomfører slike transaksjoner, om formålet med transaksjonen.
- 38) ESMA bør gis myndighet til å granske et problem eller en praksis knyttet til shortsalg eller bruk av kredittbryteavtaler, for å vurdere om problemet eller praksisen utgjør en mulig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet. Når ESMA foretar en slik gransking, bør ESMA offentliggjøre en rapport med resultatene av den.
- 39) Ettersom noen av bestemmelsene i denne forordning får anvendelse på fysiske eller juridiske personer og handlinger i tredjestater, er det nødvendig at vedkommende myndigheter og tilsynsmyndigheter i tredjestater samarbeider i visse situasjoner. Vedkommende myndigheter bør derfor inngå avtaler med tilsynsmyndigheter i tredjestater. ESMA bør samordne utviklingen av slike samarbeidsavtaler og utvekslingen mellom vedkommende myndigheter av opplysninger som mottas fra tredjestater.
- 40) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter (heretter kalt «pakten»), særlig retten til vern av personopplysninger som er fastsatt i artikkel 16 i TEUV og i artikkel 8 i pakten. Gjennomsiktighet med hensyn til betydelige korte nettoposisjoner, herunder offentliggjøring over en viss terskel når dette er fastsatt i denne forordning, er nødvendig for å sikre stabilitet på finansmarkedene og vern av investorene. Denne gjennom-siktigheten vil gjøre det mulig for tilsynsmyndighetene å overvåke bruken av shortsalg i forbindelse med strategier som innebærer misbruk, og følgene av shortsalg for markedenes virkemåte. Gjennomsiktigheten kan dessuten bidra til å redusere informasjonsulikhet og sikre at alle markedsdeltakere får tilstrekkelige opplysninger om i hvilket omfang shortsalg påvirker kursene. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra vedkommende myndigheter bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾. Enhver utveksling eller overføring av opplysninger fra ESMA bør være i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾, som fullt ut får anvendelse på behandlingen av personopplysninger med henblikk på denne forordning.
- 41) Idet det tas hensyn til de prinsipper som er fastsatt i Kommisjonens melding om styrking av sanksjonsordninger i sektoren for finansielle tjenester, samt unionsrettsakter vedtatt for å følge opp nevnte melding, bør medlemsstatene fastsette regler for sanksjoner og administrative tiltak som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og bør sikre at de gjennomføres. Sanksjonene og de administrative tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De bør bygge på retningslinjer vedtatt av ESMA for å fremme tilnærming og sammenheng på tvers av sektorene mellom sanksjonsordningene i finanssektoren.
- 42) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet⁽³⁾. Kommisjonen bør holde Europaparlamentet underrettet om framskritt i forbindelse med beslutninger om å bestemme om tredjestaters rettslige og tilsynsmessige rammer oppfyller kravene i denne forordning.
- 43) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør delegeres til Kommisjonen med hensyn til opplysninger om beregning av korte posisjoner når en fysisk eller juridisk person har en udekket posisjon i en kredittbryteavtale, terskler for melding eller offentliggjøring samt nærmere angivelse av kriterier og faktorer for å avgjøre i hvilke tilfeller en negativ hendelse eller utvikling skaper en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en medlemsstat eller Unionen. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder ved behov med

(1) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(2) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

(3) EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

sakkyndige fra de berørte institusjoner, myndigheter og organer. Kommisjonen bør når den forbereder og utarbeider de delegerte rettsaktene, sikre at de berørte dokumentene samtidig, i rett tid og på en egnet måte oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

- 44) Kommisjonen bør framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport med en vurdering av egnetheten av de fastsatte tersklene for melding og offentliggjøring samt av anvendelsen av begrensninger og krav knyttet til gjennomsiktighet når det gjelder korte nettoposisjoner, og rapporten bør også omfatte en vurdering av om andre begrensninger eller vilkår for shortsalg eller kredittbytteavtaler er hensiktsmessige.
- 45) Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, selv om vedkommende myndigheter har bedre forutsetninger for å overvåke og har bedre kunnskaper om markedsutviklingen, og den samlede virkningen av problemene knyttet til shortsalg og kredittbytteavtaler bare kan forstås fullt ut i unionssammenheng, og målene derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 46) Ettersom noen medlemsstater allerede har innført begrensninger for shortsalg, og ettersom det ved denne forordning innføres delegerte rettsakter og bindende tekniske standarder som bør vedtas før den kan anvendes i praksis, er det nødvendig å fastsette en tilstrekkelig lang overgangsperiode. Ettersom det er avgjørende at det innen 1. november 2012 fastsettes viktige ikke-grunnleggende bestemmelser som vil gjøre det lettere for markedsdeltakere å overholde denne forordning og for vedkommende myndigheter å håndheve den, er det også nødvendig å gi Kommisjonen mulighet til å vedta de tekniske standardene og delegerte rettsaktene før nevnte dato —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på
- a) finansielle instrumenter i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav a) som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, herunder slike instrumenter når de omsettes utenfor en handelsplass,

- b) derivater nevnt i avsnitt C nr. 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF som gjelder et finansielt instrument nevnt i bokstav a) eller en utsteder av et slikt finansielt instrument, herunder slike derivater når de omsettes utenfor en handelsplass,
- c) gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat eller Unionen og derivater nevnt i avsnitt C nr. 4-10 i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF som gjelder eller er knyttet til gjeldsinstrumenter utstedt av en medlemsstat eller Unionen.
2. Artikkel 18, 20 og 23-30 får anvendelse på alle finansielle instrumenter i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav a).

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
- a) «finansielt instrument» et instrument som er oppført i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,
- b) «shortsalg» i forbindelse med en aksje eller et gjeldsinstrument, ethvert salg av en aksje eller et gjeldsinstrument som selgeren ikke eier på det tidspunkt salgsavtalen inngås, herunder et salg der selgeren på det tidspunkt salgsavtalen inngås, har lånt eller avtalt å låne aksjen eller gjeldsinstrumentet for levering ved oppgjør, med unntak av
- i) en av partenes salg i henhold til en gjenkjøpsavtale der den ene part har forpliktet seg til å selge et verdipapir til den andre part til en fastsatt kurs, mens den andre part har forpliktet seg til å selge verdipapiret tilbake på en senere dato til en annen fastsatt kurs,
- ii) en overføring av verdipapirer i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer, eller
- iii) inngåelse av en terminkontrakt eller annen derivatkontrakt der det er avtalt at verdipapirene skal selges til en fastsatt kurs på en framtidig dato,
- c) «kredittbytteavtale» en derivatkontrakt der en part betaler en avgift til en annen part i bytte mot betaling eller en annen fordel ved en kreditthendelse i forbindelse med et referanseobjekt og ved ethvert annet mislighold i forbindelse med derivatkontrakten som har en lignende økonomisk virkning,
- d) «offentlig utsteder» en av følgende enheter som utsteder gjeldsinstrumenter:
- i) Unionen,

- ii) en medlemsstat, herunder en offentlig myndighet, et organ eller et spesialforetak i medlemsstaten,
 - iii) når det gjelder en medlemsstat som er en forbundsstat, en delstat i forbundsstaten,
 - iv) et spesialforetak for flere medlemsstater,
 - v) en internasjonal finansinstitusjon opprettet av to eller flere medlemsstater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av dens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer, eller
 - vi) Den europeiske investeringsbank,
- e) «kredittbytteavtale for statspapirer» en kredittbytteavtale der betaling eller en annen fordel vil bli gitt ved en kreditthendelse eller mislighold i forbindelse med en offentlig utsteder,
- f) «statspapir» et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,
- g) «utstedte statspapirer» det samlede antall statspapirer som er utstedt av en offentlig utsteder, og som ikke er blitt innløst,
- h) «utstedt aksjekapital» i forbindelse med et foretak, summen av ordinære aksjer og preferanseaksjer som er utstedt av foretaket, unntatt konvertible gjeldsinstrumenter,
- i) «hjemstat»
- i) i forbindelse med et verdipapirforetak i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EF eller et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14) i direktiv 2004/39/EF, hjemstaten i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 20 i direktiv 2004/39/EF,
 - ii) i forbindelse med en kredittinstitusjon, hjemstaten i henhold til artikkel 4 nr. 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾,
 - iii) i forbindelse med en juridisk person som ikke er nevnt under i) eller ii), medlemsstaten der den har sitt forretningskontor eller, dersom den ikke har et forretningskontor, medlemsstaten der den har sitt hovedkontor,
 - iv) i forbindelse med en fysisk person, medlemsstaten der denne person har sitt hovedkontor, eller, dersom det ikke finnes noe hovedkontor, medlemsstaten der denne person er bosatt,
- j) «berørt vedkommende myndighet»
- i) i forbindelse med en medlemsstats statspapirer eller, når det gjelder en medlemsstat som er en forbundsstat, i forbindelse med statspapirene til en delstat i forbundsstaten, eller en kredittbytteavtale i forbindelse med en medlemsstat eller en delstat i en forbundsstat, vedkommende myndighet i denne medlemsstaten,
 - ii) i forbindelse med Unionens statspapirer eller en kredittbytteavtale knyttet til Unionen, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der det kontor som utsteder gjeldsinstrumentet, befinner seg,
 - iii) i forbindelse med statspapirer fra flere medlemsstater som opptrer gjennom et spesialforetak, eller en kredittbytteavtale knyttet til et slikt spesialforetak, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der spesialforetaket er etablert,
 - iv) i forbindelse med statspapirer fra en internasjonal finansinstitusjon som er opprettet av to eller flere medlemsstater, som har som formål å tilføre kapital og gi finansiell bistand til de av dens medlemmer som er rammet eller truet av alvorlige finansieringsproblemer, vedkommende myndighet i den jurisdiksjon der den internasjonale finansinstitusjonen er etablert,
 - v) i forbindelse med et annet finansielt instrument enn et instrument nevnt under i)-iv), vedkommende myndighet for dette finansielle instrumentet som definert i artikkel 2 nr. 7 i kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006⁽²⁾ og fastsatt i samsvar med kapittel III i nevnte forordning,
 - vi) i forbindelse med et finansielt instrument som ikke er omfattet av i)-v), vedkommende myndighet i den medlemsstat der det finansielle instrumentet først ble opptatt til notering på en handelsplass,
 - vii) i forbindelse med et gjeldsinstrument utstedt av Den europeiske investeringsbank, vedkommende myndighet i den medlemsstat der Den europeiske investeringsbank ligger,

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1287/2006 av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til dokumentasjonsplikt for verdipapirforetak, transaksjonsrapportering, markedsinnsyn, opptak av finansielle instrumenter til notering samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (EUT L 241 av 2.9.2006, s. 1).

k) «prisstilling» virksomhet som utøves av et verdipapirforetak, en kredittinstitusjon, en enhet i en tredjestat eller et foretak nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav l) i direktiv 2004/39/EF, som er medlem av en handelsplass eller et marked i en tredjestat med rettslige og tilsynsmessige rammer som Kommisjonen har erklært likeverdige i henhold til artikkel 17 nr. 2, når vedkommende handler i eget navn med et finansielt instrument, uavhengig av om handelen skjer på eller utenfor handelsplassen, på en av følgende måter:

i) ved samtidig å stille bindende kjøps- og salgskurser av sammenlignbar størrelse og til konkurransedyktige kurser, med den følge at markedet regelmessig og løpende tilføres likviditet,

ii) som ledd i den vanlige virksomheten ved å utføre ordrer som er iverksatt av kunder eller på kunders anmodning,

iii) ved å sikre posisjoner som er en følge av gjennomføringen av oppgavene nevnt under i) og ii),

l) «handelsplass» et regulert marked i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 14) i direktiv 2004/39/EF, eller en multilateral handelsfasilitet i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 15 i direktiv 2004/39/EF,

m) «hovedhandelsplass» i forbindelse med en aksje, den handelsplassen for en aksje som har den høyeste omsetningen for aksjen,

n) «godkjent primærhandler» en fysisk eller juridisk person som har inngått en avtale med en offentlig utsteder eller er formelt anerkjent som primærhandler av eller på vegne av en offentlig utsteder, og som i henhold til denne avtalen eller anerkjennelsen har forpliktet seg til å handle i eget navn i forbindelse med virksomhet på primær- og sekundærmarkedet knyttet til gjeldsinstrumenter utstedt av vedkommende utsteder,

o) «sentral motpart» en juridisk person som trer inn mellom motpartene i kontrakter som omsettes på ett eller flere finansmarkeder, og blir kjøper overfor enhver selger og selger overfor enhver kjøper og er ansvarlig for driften av et clearingssystem,

p) «handelsdag» en handelsdag i henhold til artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1287/2006,

q) «omsetning» for en aksje, omsetning i henhold til artikkel 2 nr. 9 i forordning (EF) nr. 1287/2006.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som presiserer definisjonene som er fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, særlig med

hensyn til når en fysisk eller juridisk person anses å eie et finansielt instrument i henhold til definisjonen av shortsalg i nr. 1 bokstav b).

Artikkel 3

Korte og lange posisjoner

1. Med henblikk på denne forordning er en kort posisjon i utstedt aksjekapital eller i utstedte statspapirer en posisjon som oppstår gjennom

a) et shortsalg av en aksje utstedt av et selskap, eller av et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,

b) en transaksjon som skaper eller er knyttet til et annet finansielt instrument enn et instrument nevnt i bokstav a), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person som gjennomfører transaksjonen, får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av aksjen eller gjeldsinstrumentet faller.

2. Med henblikk på denne forordning er en lang posisjon i utstedt aksjekapital eller i utstedte statspapirer en posisjon som oppstår gjennom

a) innehav av en aksje utstedt av et selskap, eller et gjeldsinstrument utstedt av en offentlig utsteder,

b) en transaksjon som skaper eller er knyttet til et annet finansielt instrument enn et instrument nevnt i bokstav a), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person som gjennomfører transaksjonen, får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av aksjen eller gjeldsinstrumentet stiger.

3. Med hensyn til nr. 1 og 2 skal beregningen av en kort eller en lang posisjon når det gjelder hver posisjon som indirekte eies av den berørte person, herunder gjennom eller ved hjelp av en indeks, en kurv av verdipapirer eller eventuelle interesser i et børsomsatt fond eller en lignende enhet, bestemmes av den berørte fysiske eller juridiske person som opptrer fornuftig med hensyn til offentlig tilgjengelige opplysninger om sammensetningen av den berørte indeksen eller kurven av verdipapirer, eller interessene i det berørte børsomsatte fondet eller den lignende enheten. Ved beregning av en kort eller en lang posisjon skal ingen være forpliktet til å innhente eventuelle sanntidsopplysninger om en slik sammensetning fra andre personer.

Med hensyn til nr. 1 og 2 skal beregningen av en kort eller en lang posisjon knyttet til statspapirer omfatte eventuelle kredittbodyteavtaler som gjelder den offentlige utstederen.

4. Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk persons korte nettoposisjon i utstedt aksjekapital være den posisjonen som gjenstår etter at en eventuell lang posisjon som en fysisk eller juridisk person har i den utstedte aksjekapitalen, trekkes fra en eventuell kort posisjon som en fysisk eller juridisk person har i det berørte selskapets utstedte aksjekapital.

5. Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk persons korte nettoposisjon i utstedte statspapirer være den posisjonen som gjenstår etter at en eventuell lang posisjon som en fysisk eller juridisk person har i de utstedte statspapirene, og en eventuell lang posisjon i gjeldsinstrumenter fra en offentlig utsteder der kursen på gjeldsinstrumentene er sterkt knyttet til kursen på de berørte statspapirene, trekkes fra en eventuell kort posisjon som en fysisk eller juridisk person har i samme utstedte statspapirer fra den berørte offentlige utstederen.

6. Beregningen av statspapirer i henhold til nr. 1-5 skal foretas for hver enkelt offentlig utsteder, også når atskilte enheter utsteder statspapirer på vegne av den offentlige utstederen.

7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som gir nærmere opplysninger om

- a) tilfeller der en fysisk eller juridisk person anses å eie en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til nr. 2,
- b) tilfeller der en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposisjon i henhold til nr. 4 og 5, og metoden for beregning av denne posisjonen,
- c) metoden for beregning av posisjoner i henhold til nr. 3-5 når ulike enheter i et konsern har lange eller korte posisjoner, eller for fondsforvaltningsvirksomhet som gjelder forskjellige fond.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal beregningsmetoden særlig ta hensyn til om det brukes ulike investeringsstrategier i forbindelse med en bestemt utsteder gjennom flere enn ett separat fond som forvaltes av samme fondsforvalter, om samme investeringsstrategi brukes i forbindelse med en bestemt utsteder gjennom flere enn ett fond, og om flere enn én portefølje i samme enhet forvaltes på skjønnsmessig grunnlag ved bruk av samme investeringsstrategi i forbindelse med en bestemt utsteder.

Artikkel 4

Udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer

1. Med henblikk på denne forordning skal en fysisk eller juridisk person anses å ha en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer når formålet med kredittbytteavtalen for statspapirer ikke er å sikre mot

a) risikoen for utstederens mislighold når den fysiske eller juridiske person har en lang posisjon i statspapirene til den utstederen som kredittbytteavtalen for statspapirer er knyttet til, eller

b) risikoen for svekket verdi på statspapirene dersom den fysiske eller juridiske person har eiendeler eller forpliktelser, herunder, men ikke begrenset til finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser hvis verdi avhenger av statspapirenes verdi.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som, med hensyn til nr. 1 i denne artikkel, gir nærmere opplysninger om

a) tilfeller der en transaksjon knyttet til en kredittbytteavtale for statspapirer anses som en sikring mot en misligholdsrisiko eller risikoen for en svekket verdi på statspapirene, og metoden for beregning av en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer,

b) metoden for beregning av posisjoner når ulike enheter i et konsern har lange eller korte posisjoner, eller for fondsforvaltningsvirksomhet som gjelder atskilte fond.

KAPITTEL II

GJENNOMSIKTIGHET NÅR DET GJELDER KORTE NETTOPOSISJONER

Artikkel 5

Melding til vedkommende myndigheter om betydelige korte nettoposisjoner i aksjer

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i den utstedte aksjekapitalen i et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass, skal underrette vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 9 når posisjonen når eller faller under en relevant terskel for melding nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

2. En relevant terskel for melding er 0,2 % av det berørte selskaps utstedte aksjekapital, og hvert steg på 0,1 % over dette.

3. Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) kan avgi en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 2 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

Artikkel 6

Offentliggjøring av betydelige korte nettoposisjoner i aksjer

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i den utstedte aksjekapitalen til et selskap som har aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass, skal offentliggjøre opplysninger om denne posisjonen i samsvar med artikkel 9 når posisjonen når eller faller under en relevant terskel for melding nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

2. En relevant terskel for offentliggjøring er 0,5 % av det berørte selskaps utstedte aksjekapital, og hvert steg på 0,1 % over dette.

3. ESMA kan avgi en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 2 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

5. Denne artikkel berører ikke anvendelsen av lover og forskrifter som gjelder overtakelsestilbud, fusjonstransaksjoner og andre transaksjoner som påvirker eierskapet til eller kontrollen over selskaper som er underlagt tilsynsmyndigheter utnevnt av medlemsstatene i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud⁽¹⁾, som inneholder strengere krav til offentliggjøring av korte posisjoner enn dem som angis i denne artikkel.

Artikkel 7

Melding til vedkommende myndigheter om betydelige korte nettoposisjoner i statspapirer

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposisjon i utstedte statspapirer, skal underrette den berørte vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 9 når denne posisjonen når eller faller under de relevante tersklene for melding for den berørte offentlige utsteder.

2. De relevante tersklene for melding skal bestå av et startbeløp og deretter ytterligere trinn som fastsettes for hver offentlig utsteder, som angitt i de tiltak Kommisjonen vedtar i samsvar med nr. 3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre terskler for melding for hver medlemsstat.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som angir nærmere de beløp og ytterligere trinn som er nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

Kommisjonen skal

a) sikre at tersklene ikke fastsettes på et nivå som medfører at det kreves melding av posisjoner av ubetydelig verdi,

b) ta hensyn til det samlede beløpet for de utestående utstedte statspapirene for hver offentlig utsteder samt den gjennomsnittlige størrelsen på posisjoner som innehas av markedsdeltakere i statspapirer fra den berørte offentlige utsteder, og

c) ta hensyn til likviditeten på hvert marked for statsobligasjoner.

Artikkel 8

Melding til vedkommende myndigheter om udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer

Dersom en vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensninger i samsvar med artikkel 14 nr. 2, skal en fysisk eller juridisk person som har en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, underrette den berørte vedkommende myndighet når denne posisjonen når eller faller under de relevante tersklene for melding for den offentlige utstederen, som angitt i samsvar med artikkel 7.

Artikkel 9

Metode for melding og offentliggjøring

1. Enhver melding eller offentliggjøring i henhold til artikkel 5, 6, 7 eller 8 skal inneholde opplysninger som identifiserer den fysiske eller juridiske person som har den berørte posisjonen, størrelsen på den berørte posisjonen, utstederen av verdipapirene som den berørte posisjonen omfatter, samt datoen da den berørte posisjonen oppstod, ble endret eller opphørte.

Med hensyn til artikkel 5, 6, 7 og 8 skal fysiske og juridiske personer som har betydelige korte nettoposisjoner, i et tidsrom på fem år føre register over bruttoposisjoner som utgjør en betydelig kort nettoposisjon.

2. Tidspunktet for beregning av en kort nettoposisjon er ved midnatt på slutten av den handelsdag da den fysiske eller juridiske person får den berørte posisjonen. Dette tidspunktet gjelder alle transaksjoner, uavhengig av hvilken handelsmetode som anvendes, herunder transaksjoner som utføres gjennom manuell eller automatisert handel, og uavhengig av om transaksjonene har funnet sted i vanlig åpningstid. Melding skal gis eller offentliggjøring skal skje innen kl. 15.30 følgende handelsdag. Tidspunktene som angis i dette nummer, skal beregnes ut fra tiden i den medlemsstat der den berørte vedkommende myndighet som den berørte posisjonen skal meldes til, er hjemmehørende.

⁽¹⁾ EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

3. Melding av opplysninger til en berørt vedkommende myndighet skal sikre fortrolig behandling av opplysningene og omfatte ordninger for autentisering av kilden til meldingen.

4. Offentliggjøring av opplysninger omhandlet i artikkel 6 skal skje på en måte som sikrer rask tilgang til opplysningene på ikke-diskriminerende grunnlag. Opplysningene skal legges ut på et sentralt nettsted som drives eller overvåkes av den berørte vedkommende myndighet. Vedkommende myndigheter skal meddele adressen til dette nettstedet til ESMA, som i sin tur skal legge ut lenker til alle slike sentrale nettsteder på sitt eget nettsted.

5. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger som skal framlegges med hensyn til nr. 1.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 4 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir hvordan opplysningene kan offentliggjøres.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Anvendelse av kravene om melding og offentliggjøring

Kravene om melding og offentliggjøring i henhold til artikkel 5, 6, 7 og 8 får anvendelse på fysiske og juridiske personer som er bosatt eller etablert i Unionen eller i en tredjestat.

Artikkel 11

Opplysninger som skal framlegges for ESMA

1. Vedkommende myndigheter skal hvert kvartal oversende ESMA sammenfattende opplysninger om korte nettoposisjoner i utstedt aksjekapital og utstedte statspapirer samt udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer som de er den berørte vedkommende myndighet for og mottar meldinger om i henhold til artikkel 5, 7 og 8.

2. For å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning skal ESMA når som helst kunne anmode en berørt vedkommende myndighet om ytterligere opplysninger om korte nettoposisjoner i utstedt aksjekapital og utstedte statspapirer, eller om udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer.

Vedkommende myndighet skal oversende ESMA de ønskede opplysningene senest innen sju kalenderdager. Dersom det oppstår negative hendelser eller en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller en annen medlemsstat, skal vedkommende myndighet innen 24 timer oversende ESMA alle tilgjengelige opplysninger på grunnlag av meldingskravene i henhold til artikkel 5, 7 og 8.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger som skal framlegges i samsvar med nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir formatet for opplysningene som skal framlegges i samsvar med nr. 1 og 2.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITTEL III

UDEKKET SHORTSALG

Artikkel 12

Begrensninger for udekket shortsalg av aksjer

1. En fysisk eller juridisk person kan foreta shortsalg av en aksje som er opptatt til notering på en handelsplass, bare dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

a) den fysiske eller juridiske person har lånt aksjen eller vedtatt alternative tiltak som gir tilsvarende rettsvirkning,

- b) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale om å låne aksjen eller har et annet fullstendig tvangskraftig krav i henhold til avtalerett eller eiendomsrett på å få overført eierskap til et tilsvarende antall verdipapirer av samme klasse, slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,
- c) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale med en tredjemann der tredjemann har bekreftet at aksjen er tilgjengelig, samt har truffet tiltak overfor tredjemann som er nødvendige for at den fysiske eller juridiske person kan ha en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette hvilke typer avtaler, ordninger og tiltak som gir tilstrekkelige garantier for at aksjen vil være tilgjengelig for oppgjør. Når ESMA fastsetter hvilke tiltak som er nødvendige for at det med rimelighet skal kunne forventes at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt, skal det tas hensyn til blant annet intradag-handel og aksjenes likviditet.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 13

Begrensninger for udekket shortsalg av statspapirer

1. En fysisk eller juridisk person kan foreta shortsalg av statspapirer bare dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:
- a) den fysiske eller juridisk person har lånt statspapirene eller truffet alternative tiltak som gir tilsvarende rettsvirkning,
- b) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale om å låne statspapirene eller har et annet fullstendig tvangskraftig krav i henhold til avtalerett eller eiendomsrett på å få overført eierskap til et tilsvarende antall verdipapirer av samme klasse, slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,
- c) den fysiske eller juridiske person har inngått en avtale med en tredjemann der tredjemann har bekreftet at statspapirene er tilgjengelige, eller på annen måte har en rimelig forventning om at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt.
2. Begrensningene i nr. 1 får ikke anvendelse dersom transaksjonen har som formål å sikre en lang posisjon i en utstede gjeldsinstrumenter, når kursen på gjeldsinstrumentene har nær sammenheng med kursen på de berørte statspapirene.

3. Dersom statspapirenes likviditet faller under terskelen som fastsettes i samsvar med metoden nevnt i nr. 4, kan begrensningene nevnt i nr. 1 midlertidig oppheves av vedkommende myndighet. Før vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensningene, skal den underrettede ESMA og de andre vedkommende myndigheter om den planlagte midlertidige opphevingen.

En midlertidig oppheving skal være gyldig i en innledende periode på høyst seks måneder fra den dag den offentliggjøres på den berørte vedkommende myndighets nettsted. Den midlertidige opphevingen kan forlenges med perioder på høyst seks måneder dersom årsakene til den midlertidige opphevingen fortsatt foreligger. Dersom den midlertidige opphevingen ikke forlenges innen utløpet av den innledende perioden eller etter en påfølgende forlengelse, skal den automatisk utløpe.

ESMA skal innen 24 timer etter meldingen fra den berørte vedkommende myndighet avgi en uttalelse på grunnlag av nr. 4 om den meldte midlertidige opphevingen eller forlengelsen av den. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMA's nettsted.

4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 som angir parametrene og metodene for beregning av terskelen for likviditet nevnt i nr. 3 i denne artikkel når det gjelder utstedte statspapirer.

Parametrene og metodene for medlemsstatenes beregning av tersklene skal fastsettes på en slik måte at terskelen når den nås, representerer en betydelig nedgang i forhold til den berørte statspapirenes gjennomsnittlige likviditet.

Terskelen skal defineres på grunnlag av objektive kriterier som er særegne for det berørte markedet for statspapirer, herunder det samlede beløpet for de utestående utstedte statspapirene for hver offentlig utsteder.

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1 kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette hvilke typer avtaler eller ordninger som gir tilstrekkelige garantier for at statspapirene vil være tilgjengelige for oppgjør. ESMA skal særlig ta hensyn til behovet for å bevare likviditeten på markedene, særlig markedene for statsobligasjoner og markedene for gjenkjøp av statsobligasjoner.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 14***Begrensninger for udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer**

1. En fysisk eller juridisk person kan gjennomføre en transaksjon med en kredittbytteavtale for statspapirer bare dersom transaksjonen ikke fører til en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer som nevnt i artikkel 4.

2. En vedkommende myndighet kan midlertidig oppheve begrensninger nevnt i nr. 1 når den har objektive grunner til å anta at dens marked for statspapirer ikke virker tilfredsstillende og at begrensningene kan ha negativ innvirkning på markedet for kredittbytteavtaler for statspapirer, særlig ved å øke offentlige utsteders låneutgifter eller påvirke deres muligheter til å utstede ny gjeld. Disse grunnene skal bygge på følgende indikatorer:

- a) en høy eller stigende rente på statspapirer,
- b) en økende rentedifferanse for statspapirene sammenlignet med andre offentlige utsteders statspapirer,
- c) en økende differanse for kredittbytteavtaler for statspapirer sammenlignet med egen kurve og med andre offentlige utstedere,
- d) den tiden det tar før prisen på statspapirene er tilbake på det opprinnelige nivået etter en stor handel,
- e) størrelsen på de handler med statspapirer som kan gjennomføres.

Vedkommende myndighet kan også anvende andre indikatorer enn dem som er fastsatt i første ledd bokstav a)-e).

Før vedkommende myndighet midlertidig opphever begrensninger i henhold til denne artikkel, skal den underrette ESMA og de andre vedkommende myndigheter om den planlagte opphevingen og grunnlaget for den.

En midlertidig oppheving skal være gyldig i en innledende periode på høyst tolv måneder fra den dag den offentliggjøres på den berørte vedkommende myndighets nettsted. Den midlertidige opphevingen kan forlenges med perioder på høyst seks måneder dersom årsakene til den midlertidige opphevingen fortsatt foreligger. Dersom den midlertidige opphevingen ikke forlenges innen utløpet av den innledende perioden eller etter en påfølgende forlengelse, skal den automatisk utløpe.

ESMA skal innen 24 timer etter meldingen fra den berørte vedkommende myndighet avgi en uttalelse om den planlagte midlertidige opphevingen eller forlengelsen av den, uavhengig av om vedkommende myndighet har basert den midlertidige opphevingen på indikatorene fastsatt i første ledd bokstav a)-e) eller på andre indikatorer. Når den planlagte midlertidige

opphevingen eller forlengelsen av den er basert på annet ledd, skal uttalelsen også omfatte en vurdering av de indikatorene vedkommende myndighet har anvendt. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMA's nettsted.

*Artikkel 15***Framgangsmåter for dekningskjøp**

1. En sentral motpart i en medlemsstat som leverer clearingtjenester for aksjer, skal sikre at det foreligger framgangsmåter som oppfyller alle følgende krav:

- a) dersom en fysisk eller juridisk person som selger aksjer, ikke kan levere aksjene til oppgjør innen fire bankdager etter den avtalte oppgjørsdagen, iverksettes automatisk framgangsmåter for dekningskjøp av aksjene for å sikre at de leveres til oppgjør,
- b) når det ikke er mulig å foreta dekningskjøp av aksjene for levering, skal det betales et beløp til kjøperen på grunnlag av verdien av aksjene som skulle leveres på leveringsdatoen, pluss et beløp til dekning av tap kjøperen påføres som følge av det manglende oppgjøret, og
- c) den fysiske eller juridiske person som ikke foretar oppgjør, tilbakebetaler alle beløp som er betalt i henhold til bokstav a) og b).

2. En sentral motpart i en medlemsstat som tilbyr clearingtjenester for aksjer, skal sikre at det foreligger framgangsmåter som sikrer at en fysisk eller juridisk person som selger aksjer og unnlater å levere aksjene på den avtalte oppgjørsdagen, må betale gebyr for hver dag oppgjøret uteblir.

Dagbøtene skal være tilstrekkelig høye til å virke avskrekkende for fysiske og juridiske personer som ikke foretar oppgjør.

KAPITTEL IV

UNNTAK

*Artikkel 16***Unntak når hovedhandelsplassen er i en tredjestat**

1. Artikkel 5, 6, 12 og 15 får ikke anvendelse på aksjer i et selskap som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen, når hovedhandelsplassen for aksjene er i en tredjestat.

2. Den berørte vedkommende myndighet for et selskaps aksjer som er opptatt til notering på en handelsplass i Unionen og en handelsplass i en tredjestat, skal minst hvert annet år bestemme om hovedhandelsplassen for disse aksjene er i en tredjestat.

Den berørte vedkommende myndighet skal underrette ESMA om alle slike aksjer som anses å ha sin hovedhandels plass i en tredjestat.

Hvert annet år skal ESMA offentliggjøre listen over aksjer som har sin hovedhandels plass i en tredjestat. Listen skal gjelde i to år.

3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide et utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir metoden for beregning av omsetning for å bestemme hovedhandels plassen for en aksje.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre like vilkår for anvendelsen av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette

- a) på hvilken dato og for hvilken periode alle beregninger for å bestemme en aksjes hovedhandels plass skal foretas,
- b) datoen da den berørte vedkommende myndighet senest skal underrette ESMA om de aksjene som har sin hovedhandels plass i en tredjestat,
- c) datoen da listen skal begynne å gjelde etter at den er offentliggjort av ESMA.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 17

Unntak for prisstilling og primærmarkeds virksomhet

1. Artikkel 5, 6, 7, 12, 13 og 14 får ikke anvendelse på transaksjoner som gjennomføres som ledd i prisstilling.

2. Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 44 nr. 2 vedta beslutninger der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat sikrer at et marked som er godkjent i denne tredjestat, oppfyller rettslig bindende krav som med hensyn til anvendelsen av unntaket i henhold til nr. 1 er

likeverdige med kravene i avdeling III i direktiv 2004/39/EF, i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering (markedsmissbruk)⁽¹⁾, og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽²⁾, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndheving i tredjestaten.

Den rettslige og tilsynsmessige rammen i en tredjestat kan anses som likeverdig dersom tredjestatens

- a) markeder er underlagt godkjenning og løpende effektivt tilsyn og håndheving,
- b) markeder har klare og gjennomsiktede regler for opptak av verdipapirer til notering, slik at handelen med disse verdipapirene kan skje på en rettfærdig, ordnet og effektiv måte, og at de kan omsettes fritt,
- c) utstedere av verdipapirer er underlagt regelmessige og løpende opplysningskrav som sikrer et høyt nivå for investorvern, og
- d) gjennomsiktighet i markedet og markedsintegritet sikres ved at markedsmissbruk i form av innsidehandel og markedsmanipulering hindres.

3. Artikkel 7, 13 og 14 får ikke anvendelse på virksomhet som utøves av en fysisk eller juridisk person, når denne som godkjent primærhandler i henhold til en avtale med en offentlig utsteder i eget navn handler med et finansielt instrument i forbindelse med primær- eller sekundærmarkeds virksomhet knyttet til statspapirene.

4. Artikkel 5, 6, 12, 13 og 14 i denne forordning får ikke anvendelse på en fysisk eller juridisk person som foretar et shortsalg av et verdipapir eller har en kort nettoposisjon i forbindelse med gjennomføringen av et stabiliseringstiltak i henhold til kapittel III i kommisjonsforordning (EF) nr. 2273/2003 av 22. desember 2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF med hensyn til unntak for tilbakekjøpsprogrammer og stabilisering av finansielle instrumenter⁽³⁾.

5. Unntaket nevnt i nr. 1 får anvendelse bare når den berørte fysiske eller juridiske person har gitt vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding om at den har til hensikt å anvende unntaket. Meldingen skal gis senest 30 kalenderdager før den fysiske eller juridiske person har til hensikt å anvende unntaket for første gang.

⁽¹⁾ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EUT L 336 av 23.12.2003, s. 33.

6. Unntaket nevnt i nr. 3 får anvendelse bare når den godkjente primærhandleren har gitt vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding om at den har til hensikt å anvende unntaket. Meldingen skal gis senest 30 kalenderdager før den fysiske eller juridiske person som opptrer som godkjent primærhandler, har til hensikt å anvende unntaket for første gang.

7. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 5 og 6 kan forby anvendelse av unntaket dersom den anser at den fysiske eller juridiske person ikke oppfyller vilkårene for unntaket. Et forbud skal innføres innen perioden på 30 kalenderdager som er nevnt i nr. 5 eller 6, eller senere dersom vedkommende myndighet får vite at det har skjedd endringer i den fysiske eller juridiske persons forhold som gjør at vedkommende ikke lenger oppfyller vilkårene for unntaket.

8. En enhet i en tredjestat, som ikke er godkjent i Unionen, skal sende meldingen nevnt i nr. 5 og 6 til vedkommende myndighet for den hovedhandels plass i Unionen der enheten handler.

9. En fysisk eller juridisk person som har gitt melding i henhold til nr. 5, skal snarest mulig gi vedkommende myndighet i sin hjemstat skriftlig melding når det har skjedd endringer som påvirker personens rett til å anvende unntaket, eller dersom vedkommende ikke lenger ønsker å anvende unntaket.

10. En fysisk eller juridisk person som har gitt melding i henhold til nr. 6, skal snarest mulig gi den berørte vedkommende myndighet for statspapirer skriftlig melding når det har skjedd endringer som påvirker personens rett til å anvende unntaket, eller dersom vedkommende ikke lenger ønsker å anvende unntaket.

11. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan anmode om skriftlige opplysninger fra en fysisk eller juridisk person som anvender unntakene i nr. 1, 3 eller 4, om korte posisjoner som innehas eller virksomhet som utøves i henhold til unntaket. Den fysiske eller juridiske person skal framlegge opplysningene senest fire kalenderdager etter anmodningen.

12. En vedkommende myndighet skal underrette ESMA innen to uker etter meldingen i henhold til nr. 5 eller 9 om eventuelle prisstillere og i henhold til nr. 6 eller 10 om eventuelle godkjente primærhandlere som anvender unntaket, samt om eventuelle prisstillere og godkjente primærhandlere som ikke lenger anvender unntaket.

13. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over prisstillere og godkjente primærhandlere som anvender unntaket.

14. En melding i henhold til denne artikkel kan gis av en person til en vedkommende myndighet og av en vedkommende myndighet til ESMA når som helst innen 60 kalenderdager før 1. november 2012.

KAPITTEL V

VEDKOMMENDE MYNDIGHETERS OG ESMAS MYNDIGHET TIL Å GRIPE INN

AVSNITT 1

Vedkommende myndigheters myndighet

Artikkel 18

Melding og offentliggjøring under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet kreve at fysiske eller juridiske personer som har korte nettoposisjoner i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse av finansielle instrumenter, skal melde posisjonen eller offentliggjøre opplysninger om posisjonen når den når eller faller under en terskel for melding fastsatt av vedkommende myndighet, og når

- a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.

2. Nr. 1 i denne artikkel får ikke anvendelse på finansielle instrumenter som det allerede kreves gjennomsiktighet for i henhold til artikkel 5-8. Et tiltak i henhold til nr. 1 kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 19

Långivers melding under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet treffe tiltaket nevnt i nr. 2 i denne artikkel når

- a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.

2. En vedkommende myndighet kan kreve at fysiske eller juridiske personer som driver med utlån av et bestemt finansielt instrument eller av en klasse av finansielle instrumenter, skal melde eventuelle endringer i avgiftene som kreves for slikt utlån.

Artikkel 20

Begrensninger for shortsalg og lignende transaksjoner under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i nr. 2 i denne artikkel når

- a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.

2. En vedkommende myndighet kan forby eller innføre vilkår for fysiske eller juridiske personer som gjennomfører

- a) et shortsalg eller
- b) en annen transaksjon enn et shortsalg, som skaper eller er knyttet til et finansielt instrument og der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at den fysiske eller juridiske person får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av et annet finansielt instrument faller.

3. Et tiltak truffet i henhold til nr. 2 kan gjelde for transaksjoner med alle typer finansielle instrumenter, finansielle instrumenter av en bestemt klasse eller et bestemt finansielt instrument. Tiltaket kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 21

Begrensninger for transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer under ekstraordinære omstendigheter

1. Med forbehold for artikkel 22 kan en vedkommende myndighet begrense fysiske eller juridiske personers mulighet til å gjennomføre transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer eller begrense verdien av posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer som disse personene har tillatelse til å inngå, når

- a) negative hendelser eller en negativ utvikling utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og

- b) tiltaket er nødvendig for å avverge trusselen og ikke vil ha en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet som ikke står i forhold til fordelene ved det.

2. Et tiltak truffet i henhold til nr. 1 kan gjelde for transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer av en bestemt klasse eller for bestemte transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer. Tiltaket kan gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

Artikkel 22

Tiltak truffet av andre vedkommende myndigheter

Med forbehold for artikkel 26 kan en vedkommende myndighet i forbindelse med et finansielt instrument som den ikke er den berørte vedkommende myndighet for, treffe eller forlenge et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21 bare med samtykke fra den berørte vedkommende myndighet.

Artikkel 23

Myndighet til midlertidig å begrense shortsalg av finansielle instrumenter ved et betydelig kursfall

1. Dersom kursen på et finansielt instrument på en handelsplass har falt betydelig i løpet av en enkelt handelsdag i forhold til sluttkursen på denne handelsplassen den foregående handelsdagen, skal vedkommende myndighet i handelsplassens hjemstat vurdere om det er hensiktsmessig å forby fysiske eller juridiske personer, eller begrense deres adgang til, å foreta shortsalg av det finansielle instrumentet på denne handelsplassen, eller på annen måte begrense transaksjoner i dette finansielle instrumentet på denne handelsplassen for å hindre et ukontrollert fall i kursen på det finansielle instrumentet.

Dersom vedkommende myndighet i henhold til første ledd anser det som hensiktsmessig, skal den dersom det gjelder en aksje eller et gjeldsinstrument, forby fysiske og juridiske personer, eller begrense deres adgang til, å foreta shortsalg på denne handelsplassen, eller dersom det gjelder en annen type finansielt instrument, begrense transaksjoner i det finansielle instrumentet på denne handelsplassen for å hindre et ukontrollert fall i kursen på det finansielle instrumentet.

2. Tiltaket i henhold til nr. 1 skal gjelde i en periode som ikke skal vare lenger enn til utgangen av handelsdagen etter den handelsdagen kursfallet inntreffer. Dersom det ved utgangen av handelsdagen etter den handelsdagen da kursfallet inntreffer, på tross av det innførte tiltaket inntreffer et ytterligere betydelig fall som tilsvarer minst halvparten av beløpet som er angitt i nr. 5, i verdien på det finansielle instrumentet i forhold til sluttkursen på den første handelsdagen, kan vedkommende myndighet forlenge tiltaket med høyst to handelsdager etter utgangen av den andre handelsdagen.

3. Tiltaket i henhold til nr. 1 skal gjelde under de omstendigheter eller være omfattet av de unntak som fastsettes av vedkommende myndighet. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

4. En vedkommende myndighet i hjemstaten for en handelsplass der kursen på et finansielt instrument i løpet av en enkelt handelsdag har falt med verdien nevnt i nr. 5, skal underrette ESMA om beslutningen som tas i henhold til nr. 1, senest to timer etter nevnte handelsdags slutt. ESMA skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten for handelsplasser der det drives handel med det samme finansielle instrumentet.

Dersom en vedkommende myndighet motsetter seg et tiltak som er truffet av en annen vedkommende myndighet, i forbindelse med et finansielt instrument som omsettes på ulike handelsplasser som er underlagt ulike vedkommende myndigheter, kan ESMA hjelpe disse myndighetene med å nå fram til en avtale i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Meglingen skal være avsluttet før midnatt ved slutten av samme handelsdag. Dersom de berørte vedkommende myndigheter ikke når fram til en avtale i løpet av meglingsfasen, kan ESMA treffe en beslutning i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Beslutningen skal treffes før neste handelsdag begynner.

5. Fallet i verdi skal være på minst 10 % når det gjelder en likvid aksje som definert i artikkel 22 i forordning (EF) nr. 1287/2006, og når det gjelder illikvide aksjer og andre klasser av finansielle instrumenter, skal prosenten fastsettes av Kommisjonen.

6. ESMA kan avgi og oversende en uttalelse til Kommisjonen om tilpasning av tersklene nevnt i nr. 5, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 om endring av tersklene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, idet det tas hensyn til utviklingen på finansmarkedene.

7. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 der det angis hva som er et betydelig fall i verdien på andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer, idet det tas hensyn til særtrekkene til hver klasse av finansielle instrumenter og forskjellene i volatilitet.

8. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir metoden for beregning av fallet på 10 % for likvide aksjer og det verdifallet som fastsettes av Kommisjonen i henhold til nr. 7.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2012.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 24

Begrensingsperiode

Et tiltak som innføres i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, skal være gyldig i en innledende periode på høyst tre måneder fra den dato meldingen nevnt i artikkel 25 offentliggjøres.

Tiltaket kan forlenges med ytterligere perioder på høyst tre måneder dersom årsakene til at tiltaket ble innført, fortsatt foreligger. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk oppheves.

Artikkel 25

Melding om begrensninger

1. En vedkommende myndighet skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i artikkel 18-23.

2. Meldingen skal minst inneholde opplysninger om

a) tiltakene som er innført, herunder de instrumenter og klasser av transaksjoner som de gjelder for, og deres varighet,

b) grunnene til at vedkommende myndighet anser det nødvendig å innføre tiltakene, herunder dokumentasjon av disse grunnene.

3. Et tiltak i henhold til artikkel 18-23 skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare i forbindelse med en transaksjon som inngås etter at tiltaket har trådt i kraft.

Artikkel 26

Melding til ESMA og andre vedkommende myndigheter

1. Før et tiltak innføres eller forlenges i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, og før en begrensning innføres i henhold til artikkel 23, skal en vedkommende myndighet underrette ESMA og de andre vedkommende myndigheter om det planlagte tiltaket.

2. Meldingen skal omfatte opplysninger om de planlagte tiltakene, hvilke klasser av finansielle instrumenter og transaksjoner de gjelder for, dokumentasjon av grunnlaget for tiltakene, og når tiltakene er planlagt å tre i kraft.

3. Melding om et forslag om å innføre eller forlenge et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21 skal gis minst 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter kan en vedkommende myndighet gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft, dersom det ikke er mulig å gi en melding innen 24 timer. En melding om en begrensning i henhold til artikkel 23 skal gis før tiltaket er planlagt å tre i kraft.

4. En vedkommende myndighet som mottar melding i henhold til denne artikkel, kan treffe tiltak i samsvar med artikkel 18-23 i den berørte medlemsstat når det er godtgjort at tiltaket er nødvendig for å hjelpe vedkommende myndighet som gir meldingen. Vedkommende myndighet som mottar meldingen, skal også gi melding i henhold til nr. 1-3 når den planlegger å treffe tiltak.

AVSNITT 2

ESMAs myndighet

Artikkel 27

ESMAs samordning

1. ESMA skal tilrettelegge for og samordne tiltak som treffes av vedkommende myndighet i henhold til avsnitt 1. ESMA skal særlig sikre at vedkommende myndigheter har en ensartet tilnærming til tiltak som treffes, særlig med hensyn til når det er nødvendig å anvende myndigheten til å gripe inn, tiltakenes art samt tidspunktet for deres iverksettelse og varighet.

2. Etter å ha mottatt en melding i henhold til artikkel 26 om et tiltak som skal innføres eller forlenges i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, skal ESMA innen 24 timer avgi en uttalelse om hvorvidt ESMA anser tiltaket eller det planlagte tiltaket som nødvendig for å håndtere de ekstraordinære omstendighetene. I uttalelsen skal det angis om ESMA anser at det har oppstått negative hendelser eller en negativ utvikling som utgjør en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i en eller flere medlemsstater, om tiltaket eller det planlagte tiltaket er hensiktsmessig og står i forhold til oppgaven, som er å avverge trusselen, og om tiltakets planlagte varighet er berettiget. Dersom ESMA anser det nødvendig at andre vedkommende myndigheter treffer tiltak for å avverge trusselen, skal også dette angis i uttalelsen. Uttalelsen skal offentliggjøres på ESMAs nettsted.

3. Når en vedkommende myndighet planlegger å treffe eller treffer tiltak i strid med ESMAs uttalelse i henhold til nr. 2, eller avstår fra å treffe tiltak i strid med ESMAs uttalelse i henhold til nevnte nummer, skal myndigheten innen 24 timer etter mottak av ESMAs uttalelse offentliggjøre på sitt nettsted en full redegjørelse for hvorfor den gjør dette. Når en slik situasjon oppstår, skal ESMA vurdere om vilkårene er oppfylt og om det i dette tilfellet er hensiktsmessig å anvende myndigheten til å gripe inn i henhold til artikkel 28.

4. ESMA skal regelmessig og under enhver omstendighet minst hver tredje måned gjennomgå tiltak i henhold til denne artikkel. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk oppheves.

Artikkel 28

ESMAs myndighet til å gripe inn under ekstraordinære omstendigheter

1. I samsvar med artikkel 9 nr. 5 i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA, med forbehold for nr. 2 i denne artikkel, enten

- a) kreve at fysiske eller juridiske personer som har en kort nettoposisjon i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse av finansielle instrumenter, skal gi en vedkommende myndighet melding eller offentliggjøre opplysninger om denne posisjonen, eller
- b) forby eller innføre vilkår for at fysiske eller juridiske personer gjennomfører shortsalg eller en transaksjon som skaper eller er knyttet til et finansielt instrument, unntatt finansielle instrumenter nevnt i artikkel 1 nr. 1 bokstav c), der virkningen eller en av virkningene av transaksjonen er at en slik person får en økonomisk fordel dersom kursen på eller verdien av et annet finansielt instrument faller.

Et tiltak kan gjelde under særlige omstendigheter eller være omfattet av unntak som fastsettes av ESMA. Unntak kan særlig angis for prisstilling og primærmarkedsvirksomhet.

2. ESMA skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 bare dersom

- a) tiltakene angitt i nr. 1 bokstav a) og b) omhandler en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, som har grensekryssende virkninger, og
- b) ingen vedkommende myndighet har truffet tiltak for å avverge trusselen, eller en eller flere vedkommende myndigheter har truffet tiltak som ikke avverger trusselen i tilstrekkelig grad.

3. Dersom ESMA treffer tiltak nevnt i nr. 1, skal det tas hensyn til i hvilket omfang tiltaket

- a) i betydelig grad avverger trusselen mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen, eller betraktelig forbedrer vedkommende myndigheters evne til å overvåke trusselen,

- b) ikke skaper risiko for tilsynsarbitrasje,
- c) ikke har en negativ innvirkning på finansmarkedenes effektivitet, herunder ved å redusere likviditeten på disse markedene eller skape usikkerhet for markedsdeltakerne, som ikke står i forhold til fordelene ved tiltaket,

Dersom en eller flere vedkommende myndigheter har truffet et tiltak i henhold til artikkel 18, 19, 20 eller 21, kan ESMA treffe et tiltak nevnt i nr. 1 i denne artikkel uten å avgi uttalelsen omhandlet i artikkel 27.

4. Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 skal ESMA rådføre seg med ESRB og, ved behov, andre berørte myndigheter.

5. Før ESMA beslutter å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1 skal ESMA underrette de berørte vedkommende myndigheter om det planlagte tiltaket. Meldingen skal omfatte opplysninger om de planlagte tiltakene, hvilken klasse av finansielle instrumenter og transaksjoner de gjelder for, dokumentasjon av grunnlaget for tiltakene, og når tiltakene er planlagt å tre i kraft.

6. Meldingen skal gis minst 24 timer før tiltaket skal tre i kraft eller forlenges. Under ekstraordinære omstendigheter kan ESMA gi meldingen mindre enn 24 timer før tiltaket er planlagt å tre i kraft, dersom det ikke er mulig å gi en melding innen 24 timer.

7. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre meldinger om alle beslutninger om å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1. Meldingen skal minst inneholde opplysninger om

a) tiltakene som er innført, herunder de instrumenter og klasser av transaksjoner som de gjelder for, og deres varighet,

b) grunnene til at ESMA anser det nødvendig å innføre tiltakene, herunder dokumentasjon av disse grunnene.

8. Når ESMA har besluttet å innføre eller forlenge et tiltak nevnt i nr. 1, skal ESMA umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om tiltakene som er truffet.

9. Et tiltak skal tre i kraft når meldingen offentliggjøres på ESMA's nettsted, eller på et senere tidspunkt angitt i meldingen, og skal gjelde bare for transaksjoner som gjennomføres etter at tiltaket har trådt i kraft.

10. ESMA skal med passende intervaller og minst hver tredje måned gjennomgå tiltakene nevnt i nr. 1. Dersom tiltaket ikke forlenges etter utløpet av denne tremånedersperioden, skal det automatisk oppheves. Nr. 2-9 skal gjelde ved forlengelse av tiltak.

11. Et tiltak som er vedtatt av ESMA i henhold til denne artikkel, skal ha forrang for eventuelle tidligere tiltak truffet av en vedkommende myndighet i henhold til avsnitt 1.

Artikkel 29

ESMA's myndighet i krisesituasjoner i forbindelse med statspapirer

I tilfelle av en krisesituasjon i forbindelse med statspapirer eller kredittbytteavtaler for statspapirer får artikkel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 anvendelse.

Artikkel 30

Nærmere opplysninger om negative hendelser eller en negativ utvikling

Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42 der det angis hvilke kriterier og faktorer vedkommende myndigheter og ESMA skal ta hensyn til når de avgjør i hvilke tilfeller de negative hendelsene eller den negative utviklingen nevnt i artikkel 18-21 og artikkel 27 samt truslene nevnt i artikkel 28 nr. 1 bokstav a) oppstår.

Artikkel 31

Granskinger foretatt av ESMA

ESMA kan på anmodning fra en eller flere vedkommende myndigheter, Europaparlamentet, Rådet eller Kommisjonen eller på eget initiativ foreta granskinger av et bestemt problem eller en praksis knyttet til shortsalg eller bruken av kredittbytteavtaler, for å vurdere om problemet eller praksisen utgjør en mulig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i Unionen.

ESMA skal offentliggjøre en rapport om sine resultater og eventuelle anbefalinger i forbindelse med problemet eller praksisen innen tre måneder fra granskingen avsluttes.

KAPITTEL VI

VEDKOMMENDE MYNDIGHETERS ROLLE

Artikkel 32

Vedkommende myndigheter

Hver medlemsstat skal utpeke en eller flere vedkommende myndigheter med henblikk på denne forordning.

Dersom en medlemsstat utpeker flere enn én vedkommende myndighet, skal den tydelig fastsette deres respektive roller og utpeke den myndighet som skal ha ansvar for å samordne samarbeidet og utvekslingen av opplysninger med Kommisjonen, ESMA og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen, ESMA og vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene om de utpekte myndighetene.

*Artikkel 33***Vedkommende myndigheters myndighet**

1. For at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal vedkommende myndigheter gis all nødvendig tilsyns- og granskingsmyndighet. De skal utøve sin myndighet på en av følgende måter:

- a) direkte,
- b) i samarbeid med andre myndigheter,
- c) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

2. For at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal lovgivning gis myndighet til

- a) å få tilgang til ethvert dokument uansett form samt motta eller selv ta kopier av dem,
- b) å kreve opplysninger fra enhver fysisk eller juridisk person og om nødvendig innkalle og høre en person for å innhente opplysninger,
- c) å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
- d) å kreve opplysninger om tele- og datatrafikk,
- e) å kreve at en praksis som er i strid med bestemmelsene i denne forordning, opphører,
- f) å kreve frysing og/eller beslaglegging av eiendeler.

3. Vedkommende myndigheter skal med forbehold for nr. 2 bokstav a) og b) i enkelttilfeller ha myndighet til å kreve at en fysisk eller juridisk person som gjennomfører en transaksjon i en kredittbytteavtale, skal framlegge

- a) en redegjørelse for formålet med transaksjonen og om formålet er å sikre mot en risiko eller annet, og
- b) opplysninger som bekrefter den underliggende risikoen dersom transaksjonens formål er sikring.

*Artikkel 34***Taushetsplikt**

1. Taushetsplikt skal gjelde alle fysiske eller juridiske personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndighet, eller enhver myndighet eller fysisk eller juridisk person som vedkommende myndighet har delegert oppgaver til, herunder revisorer eller sakkyndige som vedkommende myndighet har inngått kontrakt med. Opplysninger som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen fysisk eller juridisk person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

2. Alle opplysninger som utveksles mellom vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, og som gjelder forretnings- eller driftsvilkår og andre økonomiske eller personlige forhold, skal anses som fortrolige og omfattes av kravene om taushetsplikt, unntatt når vedkommende myndighet på det tidspunkt opplysningene meddeles, erklærer at opplysningene kan gis videre eller at videreformidling er nødvendig i forbindelse med rettergang.

*Artikkel 35***Plikt til å samarbeide**

Vedkommende myndigheter skal samarbeide når det er nødvendig eller hensiktsmessig med henblikk på denne forordning. Vedkommende myndigheter skal særlig, uten unødig opphold, gi hverandre de opplysninger som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

*Artikkel 36***Samarbeid med ESMA**

Vedkommende myndigheter skal samarbeide med ESMA med henblikk på denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.

Vedkommende myndigheter skal uten opphold gi ESMA alle opplysninger som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 37***Samarbeid ved anmodning om stedlig tilsyn eller granskinger**

1. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan anmode vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om bistand ved stedlig tilsyn eller granskinger.

Anmodede vedkommende myndighet skal underrette ESMA om enhver anmodning som nevnt i første ledd. I tilfelle av en granskning eller et tilsyn som har grensekryssende virkninger, kan ESMA samordne granskningen eller tilsynet, og skal gjøre det på anmodning.

2. Dersom en vedkommende myndighet får en anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om å foreta stedlig tilsyn eller en granskning, kan den

- a) selv foreta det stedlige tilsynet eller granskningen,
- b) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, delta i et stedlig tilsyn eller en granskning,
- c) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, selv foreta det stedlige tilsynet eller granskningen,
- d) utpeke revisorer eller sakkyndige til å foreta det stedlige tilsynet eller granskningen, eller
- e) dele bestemte oppgaver i forbindelse med tilsynsvirksomhet med andre vedkommende myndigheter.

3. ESMA kan anmode vedkommende myndigheter om å utføre bestemte granskingsoppgaver og stedlige tilsyn når det er rimelig at ESMA anmoder om det for å kunne utøve den myndighet ESMA uttrykkelig gis i denne forordning.

Artikkel 38

Samarbeid med tredjestater

1. Vedkommende myndigheter skal om mulig inngå samarbeidsavtaler med tilsynsmyndigheter i tredjestater om utvekslingen av opplysninger med tilsynsmyndigheter i tredjestater, om håndhevingen av forpliktelser i henhold til denne forordning i tredjestater og om lignende tiltak som tilsynsmyndighetene i tredjestater skal treffe for å utfylle tiltak truffet i henhold til kapittel V. Samarbeidsavtalene skal i det minste sikre en effektiv utveksling av opplysninger som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

En vedkommende myndighet skal underrette ESMA og vedkommende myndigheter i andre medlemsstater om at ESMA planlegger å inngå en slik avtale.

2. Samarbeidsavtalen skal omfatte bestemmelser om utveksling av de data og opplysninger som er nødvendige for at den berørte vedkommende myndighet skal kunne oppfylle forpliktelsen omhandlet i artikkel 16 nr. 2.

3. ESMA skal samordne utarbeidingen av samarbeidsavtaler mellom vedkommende myndigheter og de berørte tilsynsmyndigheter i tredjestater. For dette formål skal ESMA utarbeide en mal for samarbeidsavtaler som kan anvendes av vedkommende myndigheter.

ESMA skal også samordne utvekslingen mellom vedkommende myndigheter av opplysninger som er innhentet fra tilsynsmyndigheter i tredjestater, og som kan være relevante når det skal treffes tiltak i henhold til kapittel V.

4. Vedkommende myndigheter skal inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndighetene i tredjestater bare dersom opplysningene som gis videre, omfattes av garantier for taushetsplikt som minst tilsvare dem som er nevnt i artikkel 34. Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for nevnte vedkommende myndigheter når de utfører sine oppgaver.

Artikkel 39

Overføring og oppbevaring av personopplysninger

Ved overføring av personopplysninger mellom medlemsstater eller mellom medlemsstater og en tredjestat skal medlemsstatene anvende direktiv 95/46/EF. Når det gjelder overføring av personopplysninger fra ESMA til medlemsstater eller en tredjestat, skal ESMA overholde bestemmelsene i forordning (EF) nr. 45/2001.

Personopplysninger nevnt i første ledd skal oppbevares i høyst fem år.

Artikkel 40

Utlevering av opplysninger til tredjestater

En vedkommende myndighet kan overføre opplysninger og analyser av opplysninger til en tilsynsmyndighet i en tredjestat dersom vilkårene fastsatt i artikkel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EF er oppfylt, men slik overføring skal bare skje etter en vurdering av hvert enkelt tilfelle. Vedkommende myndighet skal finne det godtgjort at overføringen er nødvendig med henblikk på denne forordning. Ved enhver slik overføring skal det foreligge en avtale om at tredjestaten ikke skal overføre opplysningene til tilsynsmyndigheten i en annen tredjestat uten uttrykkelig skriftlig godkjenning fra vedkommende myndighet.

Vedkommende myndighet skal bare gi videre opplysninger som er fortrolige i henhold til artikkel 34, og som er mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, til en tilsynsmyndighet i en tredjestat dersom vedkommende myndighet har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som oversendte opplysningene og, dersom det er relevant, opplysningene gis videre utelukkende for de formål som vedkommende myndighet gav sitt samtykke til.

Artikkel 41

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner og administrative tiltak som får anvendelse ved overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene og de administrative tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

I henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 kan ESMA vedta retningslinjer for å sikre en ensartet tilnærming til sanksjoner og administrative tiltak som skal innføres av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og ESMA om bestemmelsene nevnt i første og annet ledd innen 1. juli 2012, og skal umiddelbart underrette dem om eventuelle endringer som påvirker disse bestemmelsene.

ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre og regelmessig ajourføre en liste over eksisterende sanksjoner og administrative tiltak som får anvendelse i hver medlemsstat.

Medlemsstatene skal årlig framlegge for ESMA sammenfattede opplysninger om de sanksjoner og administrative tiltak som er pålagt. Dersom en vedkommende myndighet offentliggjør at en sanksjon eller et administrativt tiltak er pålagt, skal den samtidig underrette ESMA om dette.

KAPITTEL VII

DELEGERTE RETTSAKTER

*Artikkel 42***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 gis Kommisjonen på ubestemt tid.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører. Beslutningen om tilbakekalling får anvendelse dagen etter at den er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Nevnte frist skal forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikkel 43***Frist for vedtakelse av delegerte rettsakter**

Kommisjonen skal vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 4, artikkel 6 nr. 4, artikkel 7 nr. 3, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5 og artikkel 30 innen 31. mars 2012.

Kommisjonen kan forlenge fristen nevnt i første ledd med seks måneder.

KAPITTEL VIII

GJENNOMFØRINGSRETTSAKTER

*Artikkel 44***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITTEL IX

OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

*Artikkel 45***Gjennomgåelse og rapportering**

Innen 30. juni 2013 skal Kommisjonen på grunnlag av drøftinger med vedkommende myndigheter og ESMA framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om

- a) egnetheten av de tersklene for melding og offentliggjøring som er angitt i artikkel 5-8,
- b) virkningen av de enkelte opplysningskravene i artikkel 6, særlig med hensyn til finansmarkedenes effektivitet og volatilitet,
- c) egnetheten av direkte, sentralisert rapportering til ESMA,
- d) anvendelsen av begrensningene og kravene i kapittel II og III,
- e) egnetheten av begrensningene av de udekkede kredittbytteavtalene for statspapirer, og egnetheten av eventuelle andre begrensninger eller vilkår for shortsalg eller kredittbytteavtaler.

*Artikkel 46***Overgangsbestemmelse**

1. Eksisterende tiltak som faller inn under denne forordnings virkeområde, og som trådte i kraft før 15. september 2010, kan fortsatt anvendes til 1. juli 2013, forutsatt at de meldes til Kommisjonen innen 24. april 2012.

2. Transaksjoner i kredittbytteavtaler som fører til en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, og som er avsluttet før 25. mars 2012 eller i en periode da begrensningene av udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer er midlertidig opphevet i samsvar med artikkel 14 nr. 2, kan innehas til kredittbytteavtalen utløper.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

*Artikkel 47***ESMAs ansatte og ressurser**

Innen 31. desember 2012 skal ESMA vurdere de behov for ansatte og ressurser som oppstår som følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.

*Artikkel 48***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012.

Artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 7 nr. 3, artikkel 9 nr. 5, artikkel 11 nr. 3 og 4, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 4 og 5, artikkel 16 nr. 3 og 4, artikkel 17 nr. 2, artikkel 23 nr. 5, 7 og 8, og artikkel 30, 42, 43 og 44 får anvendelse fra 25. mars 2012.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 14. mars 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. WAMMEN

Formann
